

Delo, 9. junija

Bohoričevi posli brez revizije

Katastrofa! Zločin! Kaj naj še rečem ob prebiranju članka z zgornjim naslovom. Česa se Uprava boji? Vedno so zatrjevali, da so vsi posli izključno poslovno uspešni, zakoniti in transparentni. Zakaj vas je kar naenkrat strah revizije? Prijateljske vezi?

Sava je imela nekoč v svoji lasti program Merkurja OBI. Takrat sta se vsaj navidezno grdo gledala soseda. Ko pa je Savina uprava OBI pometla pod preprogo, so se kar naenkrat spletle »prijateljske vezi«. Verjetno so strateške finance v Savi ugotovile, da je družba Merkur veliki met. Veliki rop v Merkurju ne bi bil nikdar možen brez velike prijateljske podpore Savine uprave. Prijateljske vezi so resnično najboljše orožje. Zadnja skupščina je to dokazala. Prijateljstvo ne pozna meja. Četvorček melje in bo še naprej mlel, saj člani nadzornega sveta niso smatrali za potrebno, da bi odstopili. Tudi za bodočnost do »pogreba« je poskrbljeno, saj strateške finance ostajajo v ožjem sorodstvu. Tako torej. Kot so v vseh teh letih izčrpavali bogastvo Save, tako so si tudi tokrat, za zaključek, prijateljsko umili roke.

Mi, navadni državljani lahko samo ugibamo, kam so šli milijoni in milijoni evrov. Oslabitev finančnih naložb, to so pravljice. Kdo se je odločal za take naložbe? Kdo je razmetaval z goro denarja, ki ga je imela Sava? Kdo je usmerjal strategijo Save? Samo vi, gospodje v Upravi! Vi veste, kam je poniknilo Savino bogastvo. Mi mali lahko le ugibamo, kar vsak dan beremo v časopisih:

– Koliko milijonov in kam se je prijateljsko plasiralo?

– Ali so tudi tisti znani kanali, ki so zelo prisotni v Sloveniji, tudi v Savi?

– Kakšno vlogo so imeli cerkveni kanali? Verjetno močno, toda nedokazljivo.

Dejstvo je, da je Sava ob prodaji srebrnine

avtopnevmatike v določenem trenutku bila najbogatejša v Sloveniji. Savska uprava je to bogastvo s svojo finančno strategijo v 15 letih oropala in pripeljala družbo med največje zgubarje v Sloveniji.

Leta 2010 je Savska uprava imela plače med najvišjimi v državi. Istočasno je bila Savska družba med največjimi zgubarji. Gospodje in »prijatelji«: uspelo vam je! Vse je bilo do zadnje potankosti načrtovano. Obdržati se in preživeti vse barve oblasti. Bravo! Preživeli ste. Obdržali ste se polnih 15 let. In kakšna je cena? Okrog 200 milijonov evrov. Pa naj še kdo reče, da so v Sloveniji »sposobni« direktorji premalo plačani!?

Še enkrat vas javno vprašam. česa se bojite, če ste delali vse zakonito in v korist družbe?

Gospodje v Nadzornem svetu: odstopite! Ves čas ste paktirali z Upravo. Se ne čutite prav nič soodgovorne? Molčali ste! Ničesar niste storili, da bi preprečili pogreb Save. Zlasti vi, »kvazi« predstavniki nas, malih delničarjev. Nikdar niste nasprotovali Upravi. Nikdar niste zagovarjali naših stališč, nas malih. Paktirali ste z Upravo. Kako tudi ne, saj vas je Uprava tudi izbrala v našem imenu. Ne preišljajte! Odstopite! Mene in velike večine malih delničarjev vi ne zastopate.

Naj ob tej priložnosti zastavim še vprašanje gospe ministrici Katarini Kresal. Gospa ministrica, vaše večkratne izjave, da smo pred zakonom vsi enaki, so daleč od resnice. Mi, mali cestni prekrškarji in pozabljenci plačila dohodnine smo takoj kaznovani. Kaj pa oni, bogati? So nedotakljivi?! Tudi, če naredite kakšen dober vtis na nas navadne državljane, do sodnega epiloga nikdar ne pride.

In še vprašanje za gospoda ministra Zalarja. Še leto in pol imate, gospod minister Zalar, boste kakšno veliko zadevo tudi zaključili na sodišču? ■
MILE MILIVOJEVIČ, mali delničar Save, Kranj